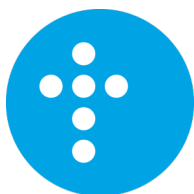

Ystävä

4/2022 TALVI

*'Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan
tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa
Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä
hänen kautta, ja ilman häntä ei ole
syntynyt mitään, mikä syntynyt on.
Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten
valkeus'. Joh.1:1-4*

**Ruotsin Evankelisluterilainen Kansanlähetys
Sveriges Evangelisk-lutherska Folkmission**

Raamattu rakkaaksi - evankeliumi kaikille

Kansanlähetyksen on lähetyksjärjestö. Sen tehtävänä on toteuttaa osaltaan Jeesuksen antamaa lähetykskäskyä lähellä ja kaukana. Työalat kotimaan ja Ruotsin työn lisäksi Egypti, Englanti, Etiopia, Japani, juutalaistyö, Kenia, Saksa, Venäjä ja Viro, sekä raamatunkäännöstyö. Suomessa toimii 17 piirijärjestöä ja Ruotsissa yksi. Kansanlähetyksellä on yhteistyötä paikallisseurakuntien kanssa. Se kouluttaa lähetyksentekijöitä ulkokokentätöyöhön Ryttylän Kansanlähetysohistossa ja auttaa Kristukseen uskovia löytämään oman paikkansa maailmanlaajuisessa tehtävässä. Toiminnassa on laajalti mukana vapaaehtoisia työntekijöitä. Ruotsin Kansanlähetyksen lähetykskoti sijaitsee Finspångissa. Kodilla järjestetään erilaisia viikonlopputapahtumia: raamattu-, lähetyksen- ym. päiviä.

Ystävä-lehti 3/2022

Ruotsin Kansanlähetyksen jäsenlehti

Julkaisija: Ruotsin Kansanlähetyksen

S:ta Marias väg 40, 612 92 Finspång

puh. 0122 211 55

Toimittaja: Outi Syrjätie 0705494114

outi.syrjatie@gmail.com

<http://ruotsinkl.palvelee.fi>

Youtube: <http://tinyurl.com/y6fwybu6>

Radio: <http://tinyurl.com/y4mo3dt6>

Painopaikka: Föreningshuset

Fontänen

Sisältö:

Jos minä en olisi tullut s.3

In memoriam Reijo Minkinen s.6

Miten minä tänne Ruotsiin päädyin s.7

Syksyllä tapahtunutta s.11

Helmikuun seurat s.12

Rukoillaan yhdessä s.13

Yhteyshenkilöitä s.14

Raamattu ja rukous klo 8 (la-su klo 9)

<https://us02web.zoom.us/j/5683699010>

Salasana on 0000. Kokoukset ovat joka aamu. Luemme Raamattua ja rukouksemme yhdessä. Olet sydämellisesti tervetullut mukaan!

Huom! kokoukset ovat Suomen aikaa klo 9 (la-su klo 10)

Kuvat: Outi Juopperi, Pixabay, Outi Syrjätie

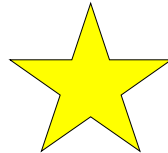
Joulukertomus: Jos minä en olisi tullut

Oli jouluaatto. Kuusi oli tuotu sisälle jo puolenpäivän aikaan. Olli oli hakenut kuusenkoristeet varastosta ja ripustanut ne kuusen oksille yhdessä isän ja äidin kanssa. Lopuksi isä oli laittanut tähden korkealle kuusen latvaan. Olli piti tädestä aivan erityisesti, sillä hän tiesi sen merkitsevän Jeesuksen syntymää Betlehemissä. Kuusen kynttilöiden loisteessa isä luki jouluevankeliumin perheelle. Luukkaan evankeliumissa kerrottiin, miten Jeesus oli syntynyt tallissa. Enkelit olivat ilmoittaneet Jeesuksen syntymästä paimenille, jotka olivat kiiruhtaneet Jeesuksen luo. Kuinka Olli toivoikaan, että olisi voinut olla paimenten mukana kumartamassa Jeesusta! Olli tiesi kuitenkin, että jonakin päivänä hän saisi nähdä Jeesuksen kasvoista kasvoihin tavaassa. Olli tiesi olevansa matkalla tavaaseen, sillä hän uskoi Jeesukseen omana Pelastajanaan, joka oli kuollut kaikkien ihmisten syntien puolesta. Ennen kuin isä pani Raamatun pois, hän luki vielä Johanneksen evankeliumin 15. luvusta. Viisi sanaa jäi pyörimään Ollin päähän: "Jos minä en olisi tullut" (Joh. 15:22). Niin, millaistakohan olisi, jos Jeesus ei olisi tullut? Tätä ajatellessaan Olli torkahti tuoliinsa. Tuntui siltä, ettei hän ehtinyt nukkua kauaakaan, ennen kuin joku huusi:

"Herää, herää! On aika nousta!"

Ollin mieleen tulivat heti uudet luistimet, joita hän oli toivonut joululahjaksi. Oliko isä jo jakanut lahjat? Oliko äiti ostanut hänelle sen sinisen pipon, jonka hän oli nähnyt kotiin tulleessa mainoksessa? Mummo lähetti aina uudet villasukat, saisiko hän siniset tänä jouluna entisten rikkinaisten tilalle? Olli hieroi silmiään. Hän katsoi uudestaan paikkaa, jossa joulukuusi oli äsken ollut. Missä se oli? Miksi äiti oli kerännyt kaikki joulukoristeet pois? Ennen nukahtamista ilma oli ollut tulvillaan hyvää joulukinkun tuoksua, mutta nyt ei ollut mitään. Kaikki oli ihan arkipäivistä.

Olli sieppasi takkinsa ja piponsa ja lähti juoksujalkaa ulos. Ulkonakin näytti ihan tavalliselta. Kaupoissa ei näkynyt joulu-koristeita. Olli juoksi kotia lähellä olevan tehtaan suuntaan. Lähestyessään tehdasta hän huomasi sen käyvän täydellä teholla. Olli juoksi suoraan tehtaan portinvartijan luo. "Mitä kummaa!" Olli huusi. "Miksi tehdas toimii jouluaattona?" Portinvartija hämmästyi. "Jouluaatto, mikä sekin on? Nyt on kova työpäivä. Sinun on parasta häipyä."

Olli ei voinut uskoa korviaan. "Etkö todellakaan tiedä mitään joulusta? Se on Jeesuksen syntymäpäivä. Hän on Jumalan Poika ja jouluna muistamme hänen syntymäänsä. Hän on koko maailman Vapahtaja!" Olli olisi selittänyt vielä lisää joulusta, mutta portinvartija huusi hänelle uudestaan: "Kuulepas, poika, lähde ennen kuin suutun." Olli ei voinut ymmärtää miehen välinpitämättömyyttä joulua kohtaan.

Olli lähti toiseen suuntaan kirkkoa kohti. Varmasti perheiden aattohartaus olisi parhaillaan menossa. Siellä ei tarvitsisi selittää joulusta. Mutta lähestyessään kirkonmäkeä, hän ei nähnytkaan kirkkoa. Olli luuli olevansa eksynyt. "Ei voi olla totta! Tämä on kirkonmäki, tiedän sen varmasti, mutta missä kirkko on?" Yhtäkkiä Olli näki keskellä kirkonmäkeä ilmoitustaulun, jossa luki: "Jos minä en olisi tullut." Silloin Olli tajusi. Jos Jeesus ei olisi tullut, mitään kirkkoa ei tietenkään olisi. Surullisena Olli jatkoi matkaansa. Sitten hän muisti joulupaketin, jonka hänen luokkansa oli lähettänyt turvapaikanhakijoiden lapsille läheiseen keskuskeskseen. "Taidanpa mennä katsomaan heidän jouluilooaan, kun he avaavat sitä", hän mumisi itsekseen. Olli juoksi loppumatkan, mutta tullessaan keskuskeskseen paikalle hän ei löytänyt sitäkään. Sen sijaan oli vain iso kyltti, jossa luki: "Jos minä en olisi tullut." Ajattellessaan näitä viittä sanaa Olli sanoi: "Se varmasti kuuluu asiaan. Jos Jeesus ei olisi tullut, kukaan ei rakastaisi köyhiä."

Ilmetellen Olli lähti kotiin päin. Häntä vastaan käveli hyvin vanha ja sairaan näköinen mies. Olli ei voinut olla puhumatta hänelle. "Sinä varmasti tarvitset apua. Sairaala on tuossa lähellä. Istu tähän puistonpenkille, niin minä menen hakemaan jonkun, joka osaa auttaa." Olli lähti kiiruhtaen sairaalaan kohti, mutta sitäkään ei löytynyt. Paikka, jossa hän muisti sen olleen, oli täynnä mainostauluja. Niissäkin luki: "Jos minä en olisi tullut." Olli päätti lähteä kotiin pyytämään apua, koska vanha mies oli todella sairas. Kulkiessaan olohuoneen läpi Olli tahtoi lukea itse nuo sanat: "Jos minä en olisi tullut." Hän otti Raamatun käteensä ja avasi sen etsien Johannekseen evankeliumia. "Tässä on nyt jotain kummallista! Malakian kirjan jälkeen ei ole mitään!" Olli huudahti. Uuden testamentin kohdalla luki: "Jos minä en olisi tullut." Jos Jeesus ei olisi tullut, ei olisi Uutta testamenttia."

Olli huokasi. "Ellei Jeesus olisi tullut, ei olisi paljon mitään hyvää. Elämä olisi hyvin kurjaa ilman Jeesusta. Kukaan ei haluaisi auttaa eikä rakastaa toisia." Juuri silloin Olli kuuli jotain. "Kuulinko minä väärin?" hän mietti. Kuulosti siltä kuin joku laulaisi: "Enkeli taivaan lausui näin." Olli ponkaisi pystyyn. Katsoessaan ympärilleen Olli huomasi joulukuusen ja muiden koristeiden olevan paikoillaan huoneessa.

Olli käveli pöydän luo ja istahti. Hän olikin nähnyt vain unta! Avatessaan isän Raamatun Olli huokaisi helpotuksesta. Raamatussa oli Uusi testamentti. Vielä kerran hän luki jouluevankeliumin. Sitten hän pani kädet ristiin ja rukoili: "Taivaallinen Isä! Kiitos, että lähetit Poikasi Jeesuksen maailmaan. Kiitos, että Jeesus kuoli minun syntieni takia. Kiitos, että Jeesus elää tänään. Kiitos myös joulusta. Jeesuksen nimessä. Aamen." Tiedämme, että Jeesus tuli maailmaan ollakseen Vapahtajamme. Synti hallitsee meitä kaikkia. Kukaan ei pääse tai-vaaseen syntisenä. Oletko pyytänyt Jeesusta omaksi Vapahtajaksesi? Uskotko Jeesukseen ja asuuko hän sydämessäsi? Jos Jeesus on Vapahtajasi, hän on luvannut pelastaa sinut synneistä. Näkökö usko Jeesukseen elämässäsi mitenkään?

Ehkä et ole varma tästä asiasta. Raamattu sanoo, että Jeesus haluaa pelastaa sinut. Jeesus on sanonut: "Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän" (Ilm. 3:20). Avaa sydämesi ovi Jeesukselle. Hän tulee asumaan sinuun ja antaa sinulle hienon lahjan, puhtaan sydämen. Silloin sinulla on myös ikuinen elämä.

Copyright: Lastenmissio Kaikki oikeudet pidätetään. Toimitettu suomeksi 2015.
www.lastenmissio.fi

Siunausta

Ari Into

Ruotsin Kansanlähetyksen johtokunta kiittää kaikkia työn ystäviä kuluneesta vuodesta ja toivottaa jokaiselle riemullista joulujuhlaa ja siunausta vuodelle 2023!

IN MEMORIAM

Taivaallinen Isämme kutsui 2/10 2022 ajasta iäisyyteen pitkäaikaisen Ruotsin Kansanlähetyksen työnystävän Reijo Minkkisen.

Reijo oli vaimonsa Eeva-Liisan kanssa aktiivisesti mukana Kansanlähetyksen Lähetyskodin toiminnassa ja myös johtokunnassa. Vuosien varrella Eeva-Liisan ja Reijon kodissa on moni saarnamies- ja nainen saanut yösijan sekä yltäkylläisesti hengen ja ruumiin ravintoa. Myös nuorille aktiolaisille Minkkisen majatalo tuli tutuksi. Usein kuului sanat, taas saimme enkelivieraita.

Reijoon tutustuin jo vuonna 1986 ja sen jälkeen hän oli minulle kuin varaisä. Hänellä oli aina viisaita Jumalalta tulleita ajatuksia ja neuvoja annettavana sen hetkisiin tilanteisiin.

Skövden seuroissa usein ihmettelin, kuinka monen ihmisen elämään hän oli vaikuttanut hengellisissä asioissa.

Reijolla oli aina tärkeitä Jumalan viestejä jaettavana niin lähetyskodilla kuin seuroissakin. Kaikkialla missä hän kulki, hänellä oli valtava innostus evankelioida ja johdattaa ihmisiä Jeesuksen yhteyteen.

Kuinka moni kiittää Reijoa siitä, miten elämään tuli muutos uskoontulon jälkeen. Reijolla kun oli aina alttiuden kengät jalassa - loppuun saakka. Usein hän lopetti puheensa tähän kysymykseen; Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus, saako se olla meidän kanssamme?

Reijon lempivirsi oli 318.

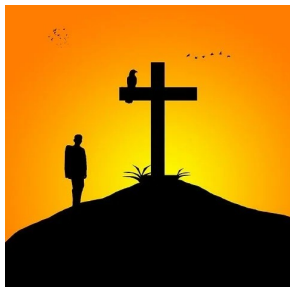
Jeesus sä ainoa heikkojen auttaja, anteeksiantaja uupumaton!

Pyhyys ja puhtaus, rakkaus virvoitus, totuus ja armahdus sinussa on.

Muistamme rukouksin Eeva-Liisan ja Reijon lapsia ja heidän perheitänsä.

Reijon muistoa kunnioittaen

Matias Juopperi

Eeva-Liisa ja lapset perheineen kiittävät kaikkia, jotka kunnioittivat Reijon muistoa monin tavoin!

Miten minä tänne Ruotsiin päädyin? Eila Hansson

Todella niin ihmeellistä Jumalan johdusta olen koko elämäni saanut kokea, että aivan tulee kysymys mieleen: Miksi näin? Kaikki kunnia kuitenkin yksin Taivaan Isälle! Kun kerroin kerran eräälle kansanlähetyksen papille elämästäni, pyysi hän minua kirjoittamaan elämänkertakirjoituksen, niin saamme tehdä siitä kirjan. Rukoilin kauan, jos se oli Jumalan tahto, ja niin se lähti käyntiin. Pappi ehti kuitenkin kuolla, ennen kuin se ilmestyi. Lapsuudesta ja nuoruudesta asti Taivaan Isä on johdattanut kaiken elämässäni. Sitä olen saanut ihmetellä. Jo nuorena sain olla mukana monessa. Itse en kaikkea huomannut, mutta Vetelin seurakunnalta sain kiitoskirjeen tänne Ruotsiin, että olin ollut 10 vuotta pyhäkoulunopettajana. Siis 13 vuotiaasta alkaen. Opettajana silloin, kun oli vuoroni ja oppilas silloin, kun toiset olivat opettajia. Tyttökerho koontui sänkyäni laidalla, jossa lauloimme ja luimme Vapahtajastamme. Oli valtava herätyksen aika silloin ja monenlaista hengellistä toimintaa niin nuorille kuin vanhoille.

Tultuani kotiin Kaustisen evankelisesta kansanopistosta, tuli Kansallis-Osake Pankin johtaja meille ja kysyi, jos haluaisin tulla pankkivirkailijaksi. Olin heti valmis siihen ja sitä työtä rakastin suuresti. Se sopi minulle niin hyvin. Siis armosta sain työpaikankin heti.

Pankkiin alkoi tulla ruotsalaisia turisteja ja yhteiskoulussa meille opetettiin niin vanhanaikaista ruotsinkieltä, etteivät he oikein käsittäneet, mitä puhuin. Kerroin sen yhdelle ystävälleni, joka asui Taa-lainmaalla. Hän lupasi panna lehteen ilmoituksen, että halusin kirjeenvaihtoverin, jos joku korjaisi virheet kirjeissäni. Sain kenkälaatikollisen vastauksia ja valitsin niistä ne, jotka olivat uskovaisia ja joilla oli hyvä käsiala. Eräällä oli huono käsiala, niin erotin hänet heti joukosta. Mutta jonkun ajan kuluttua kuulin Jumalan kehotuksen, että minun pitää vastata sille, jolla on huono käsiala. Hän oli vasenkätinen ja koulussa pakotettiin kirjoittamaan oikealla kädellä. Tottelin, ja lopulta kaikki muut jäivät, kun niin ahke-raan kirjoittelimme. Kysyin hiljattain Jumalalta, miksi siinä lehti-ilmoituksessa oli virhe? Olin kirjoittanut, että olin pankkineiti, mutta lehteen oli pantu, että olin lapsenpiika. *Bankfrökenistä* oli tullut *barnfröken*. Jumala vastasi, että jos siinä olisi ollut bankfröken, olisi Herbert huomannut, että asun Suomessa. Lapsenpiika hänen mielestään oli ehkä Tukholmassa asuva, ja kun Herbert lähtisi kesälomalle Suomeen, saisi hän ehkä hänestä tulkin mukaansa. Heillä kun oli ollut Outokummusta poika sotalapsena 2 kertaan, eikä hänestä oltu kuultu pitkiin aikoihin, niin halusivat tietää, jos hän elää vielä, kun vanhemmissaan oli tuberkuloosi. Poika oli elossa ja oli päässyt lomalle tuberkuloosisairaalaan, kun heille tulimme juhannusaattona. Veimme hänet sinne takaisinkin.

Sitten Herbert kysyi, jos hän saisi viedä minut suoraan kotiin, kun Turun kautta olin tullut. Se oli ilouutinen minulle, mutta kun hän välillä kysyi, jos lähtisin hänen kanssaan Ruotsiin, että hän saisi näyttää minua vanhemmilleen, säikähdin. Sanoin, ettei meillä ole semmoista tyyliä. Emme hän ole edes kihloissa. Mennään huomenna, meinasi Herbert, mutta silloin säikähdin vielä enemmän. Miten kihloihin mentäisiin, kun minulla ei ollut mitään kiinnostusta häntä kohtaan? Niinpä sanoin, että ennemmin lähden Ruotsiin kuin menen kihloihin. Niinhän siinä sitten kävi. Mutta kun olimme lähdössä, sanoi eräs sukulaiseni, joka oli kovasti Herbertistä kiinnostunut, että lämmitti 200 vuotta vanhan savusaunansa, että Herbert, joka oli kiinnostunut historiasta, saisi kokeilla sitäkin: ”Älä jätä tuota tyttöä tänne, kun sillä on niin monta ottajaa”. Niin koko suku Ruotsissa sai minut nähdä. Kun hyvästejä sanoimme, koin parhaaksi sanoa, että hyvästi iäksi. En osannut edes aavistaa, että vielä tapaisimme. Mutta miten kävi täällä Ruotsin puolella? Herbert kulki kotonaan ikkunalta toiselle ja isänsä kysyi, jos hän oli sairas. Ei ollut. No mikäs sitten? Ei kai se Suomen tyttö ole sinusta tehnyt noin kummallista? Joo, oli hän vastannut. No, lähde heti kihlaamaan hänet, niin tiedät, että saat hänet, oli isänsä ohje. Ja niin Herbert kirjoittaa minulle, että hän tulee, että mennään kihloihin.

Sehän kauhistutti minut niin, että vastasin :”Älä tule tänne”. Olin mielissäni, että minulla oli este. Vastasin, että johtajani on lomalla ja olen hänen sijaisenaan ja vielä omat työni pitävät minut töissä myöhään joka ilta. Äidillä on pitkät päivät töissä, kun sen pitää joka päivä ottaa 4 postiautoa vastaan. Täällä ei ole ketään, kuka sinulle antaisi ruokaakaan. Eipä auttanut. Herbert tuli ja oli yksin 2 viikkoa. Oppi tekemään tiiliäkin, kun isoisälläni oli ollut tiilitehdas. Mutta ei tullut koskaan kysyttyä häneltä, mistä ja miten hän ruoan sai. Ei ainakaan kuollut sinä aikana. Kun johtaja sitten tuli takaisin lomaltaan, lähti isäni kускаamaan meidät Kokkolaan. Kyläläisistä joku sanoi, ettemme saa tulla takaisin ennen kuin iltasella. Niinpä olimme serkkuni luona Kirkonmäellä siihen asti, että saimme lähteä kotiin. Kun tulimme, oli kotona kauhea elämä. Siellä hurrattiin ja talo täynnä vieraita. Kuka ihmeessä oli siitä tiennyt tiedottaa kyläläisille, kun itse olin kuin vieras? Olin kuin täysin sivullinen vain. Miten mahtoi sulhanen olla? Jonkun kuukauden päästä sain kirjeen Herbertiltä, että äitinsä oli sairas, ja he tarvitsivat apua. Meinaatko sinä, että minun pitäisi tulla auttamaan? Olinkin sellainen ”aina valmis”, kuten partiolaiset, mutta miten nyt, kun emme ole edes naimisissa? Mennään naimisiin, mutta miten ihmeessä, kun en ollut edes rakastunut mieheen ? Olin ollut vain hänen apulaisensa.

Mutta häät vain tuli ruotsalaisen kanssa. Kirkko tuli niin täyteen, että minun perheeni sai etsiä istumapaikat viimeisissä penkeissä. Äitini halusi, että kotona on tarjottu, mutta en käsittä, miten me yöllä siirsimme kaiken yhteiskoulun juhlasaliin? Vielä tänäänkin olen niin kiitollinen, että Jumala sen teki. Vieraskirjan mukaan oli vieraita 219 henkeä ja kotiini olisi mahtunut suunnilleen 100. Toistasataa olisi saanut seistä ulkona lumihangessa, jollei Jumala olisi armahtanut. En edes tuntenut kaikkia, keitä häihin oli kutsuttu. Uteliaisuus vissiin narrasi kansan koolle. Eihän siihen aikaan vielä ulkomaalaiset puolisoja hakeneet maalaispitäjästä toisesta maasta.

Olin pakannut jo kaiken, vain häälahjat enää tarvitsi matkatavaroihin laittaa ja niin lähdettiin kovaa kyytiä uuteen kotimaahan. Oli kiire, sillä turkisliikkeeseen piti saada joulunäyttelyt paikoilleen. Mutta mikä ihme taas? Kun olin 3 päivää ollut uudessa kodissani, Jumala antoi minulle niin ihanan rakkauden miestäni kohtaan, että se kesti hänen kuolemaansa asti. Hiljattain Jumala kysyi minulta, että huomasinko minä sitä, että Hän lahjoitti meille niin ihanan avioliittoajan ja vielä siunasi taloudellisestikin meidän elämämme? Herbert oli ihana mies. Jumalahan hänet minulle valitsi, eikä Hän totisesti huonompaa valitse, kuin mitä itse valitsisimme.

Mutta mitäs muuta? Kohta kotiuduttuani, sain kirjeitä tovereiltani, jotka olivat saaneet opettajan paikkoja Venäjän rajalla. He kirjoittivat, että samat vaatteet tulivat joka päivä kouluun, mutta eri lasten päällä. Köyhyys oli kauheaa. Eräs äiti kirjoitti, että hänen miehensä tuli varmaan uskoon, kun sai nähdä, miten Herra heitä auttoi. Mies puolestaan kertoi, että heillä oli 8 lasta. Koti oli niin pieni, sen saimme nähdäkin, kun veimme heille kerran apua. He joutuivat varastoimaan navettaan kaikki vaatteet. Mutta sitten navetta paloi ja kaikki mitä siellä oli. "Mutta, kun hätä on suurin, niin apu lähinnä, sanoo se suuri kirja", meinasi mies kiitollisena.

Siis Jumala tarvitsi työmiehiä tänne, kun minut tänne toi. Suomi oli köyhä maa. Ei sieltä olisi voinut auttaa ketään. Nyt sain aloittaa Suomen avustamisen ensin. Sitteen tuli Puolan vuoro.

Osoitteita tuli tukuttain ja lopulta minulla oli yli 250 perhettä ja valitsin sellaiset, joilla oli 10 lasta. Olin jo lapsena oppinut sen asian, että jokaisen on saatava yhtä paljon. Silloin rukoilin, että jos minä joskus joitakin saan auttaa niin auta, Herra, että kaikki saavat yhtä paljon ja niin pyysin aina lasten äideiltä jokaisen lapsen kaikki mitat. Siitähän ankara työ tuli. Kerran kyllä epäonnistuin, kun erään perheen äiti oli antanut 2:lle tytölleen samat mitat. 7-vuotias tyttö oli sanonut äidilleen, että eikö se Ruotsin tati tiennyt, että hänkin oli olemassa? Jouduin laittamaan hänelle oman paketin, sillä ei häntä oltu unohdettu. Sisar sai vain kaksinkertaisesti.

Herbert sai joka päivä täyttää meidän suuren turkisauton kymmenellä 20 kilon paketilla monet vuodet. Postissa ihmettelivät, paljonko hän niillä ansaitsi, johon hän vastasi, että kysykää mieluummin, mitä tämä meille maksaa. Niin kauan kuin postimaksua ei tarvittu maksaa, ei se niin kallista ollut. Herbert tapasi aina sanoa, että kyllä sinun kanssasi on niin jännä elää, kun saa nähdä niin paljon Jumalan ihmeitä. Niiden varassahan koko 55 vuoden ajan, naimissa olomme ajan, sitä työtä tehtiin. Minulle jäi vain pari vuotta Siperian juutalaisten auttamista mieheni kuoleman jälkeen, kun heitä alettiin lähettää Israeliin. Sitähän minäkin sain ihmetellä, kun kerrankin Puolasta kerrottiin, miten heillä ei ollut omaa kaivoa, että vesi piti hakea kaukaa, lämmittää se hellalla ja käsin pestä 10 hengen pyykki. Juuri silloin oli pyykkikoneeni mennyt rikki,

Sain eräältä ystävältäni pyykkikoneen, mutta en saanut sitä toimimaan. Annoin sen mennä rekka-autossa pois, ja silloin alkoi oma koneeni toimia. Sitten tuli nuori mies ovelleni ja sanoi kuulleen, että autoin puolalaisia ja antoi tuhatlappusen sitä varten. Sen lähetin tuolle perheelle, jolla ei ollut edes kaivoa. Vielä viime jouluna tullessa kirjeessä kertoivat, miten heille tuli tuo pyykkikone ja tuhatlappusella saivat oman kaivon ja vesijohdon. Kerran taas oli kova tarve, kun eräälle pojalle tarvittiin urheilukengät, kun hän meni kouluun, jossa niitä tarvittiin. Ajattelin, kuinka paljon sellaiset kengät maksavat, eikä minulla juuri silloin ollut varaa semmoisiin. Kun olin menossa postilaatikolle, sanoi Taivaan Isä, että oletko unohtanut sen pojan? Postilaatikossa oli kirje Tukholman saaristosta, jossa oli 5000 kr:n shekki plus vielä niin rohkaiseva ja ihaileva kirje, että ilo täytti mieleni. Poika sai kenkiä ym. ja joku muukin jotain, mitä tarvitsi. Huonon selkäni takia mieheni sanoi monesti, että meidän pitää lopettaa tämä raskas työ. Sanoin, etten ole tätä itse keksinyt, niin en voi lopettaa, ennen kuin Jumala itse käskkee. Pyysin kerran Raamatusta vastausta ja sieltä tuli sanat, että tämä ei tule vain hätää kärsivien avuksi, vaan Jumalalle suureksi kiitokseksi.

(Eilan kertomus jatkuu seuraavassa Ystävä-lehden numerossa)

Syksyllä tapahtunutta

Raamattu- ja rukouspäivät Lähetyskodilla

Todistajan paikalla
Matias Kalliomaa

Seurat Mattilassa

Seurat helmikuussa 2023

Mukana Juopperit

6/2	Karlskoga	kl 14	Kungsvägen 39
7/2	Grums	kl.14	Reinikaisilla, Gamla Vägen 5
8/2	Uddevalla	kl.13.	Bäve kirkko
9/2	Trollhättan	kl.13.	Lekstorps kirkko
10/2	Skövde	kl.18.30	Kemppaisilla, Sågargränd 12
11/2	Surte	kl.13	Surten kirkko

(Huom. Voi tulla muutoksia, joista ilmoitetaan erikseen.)

Rukoillaan yhdessä

Kiitosaiheita:

Kiitetään Jumalan johdatuksesta ja huolenpidosta

Kiitetään siitä, että Herra on huolehtinut taloudesta

Kiitetään menneestä vuodesta ja niistä tilaisuuksista, joissa olemme saaneet julistaa Jumalan Sanaa

Kiitetään kaikista ystäväistä, jotka ovat mukana rukouksin, uhrein ja vapaaehtoisin voimin

Kiitetään lähetyskodista ja sen asukkaista

Kiitetään kaikista rukousvastauksista

Kiitetään Jeesuksen veren voimasta ja Hänen voitostaan Golgatalla!

Rukousaiheita:

Rukoillaan Herran johdatusta tulevalle vuodelle:

lähetyskodin toimintaan, seuroihin, rukous- ja raamattupäiviin, siunausta joka paikkakunnalle, jossa tilaisuuksia järjestetään

Rukoillaan helmikuun seurojen puolesta: Herran läsnäoloa ja siunausta jokaiseen tilaisuuteen

Rukoillaan Matias ja Outi Juopperin puolesta: johdatusta, voimaa ja iloa elämään

Rukoillaan nimikkolähettiläiden puolesta: Kari ja Susanne Valkama raamatunkäännöstyössä ja Markus ja Kia Syrjätie perheineen lähetystyössä Japanissa

Rukoillaan herätystä Ruotsiin suomalaisten ja ruotsalaisten pariin

Rukoillaan Suomen ja Ruotsin puolesta, että Herra vielä armahtaisi

Nimi	Tehtävä	Osoite	Sähköposti	Puh.
Hartikainen MoilanenElvi	Yhteys- henkilö	Dykällä 405, 46295 Frändefors	elvi.hartikainen@ gmail.com	072 2780048
Häggebrant Arja	Hall.jäs, kassanh.	V.Annebergsv.3D, 43337 Partille	arjahaggebrant @gmail. com	070 5144195
Into Ari	hall.jäs. p.j.	Via Regione Gi- oiello 102, I- 27043, Broni PV	ari@into.se	076 6232330
Juopperi Matias ja Outi	Vara p.j. Hall.jäs.	Sankta Ma- riasv.40, 61292 Finspång	juopperin1@ gmail.com, juoppe- ri.ok@gmail.com	072 3966926 072 3966237
Keränen An- nikki	Yhteys- henkilö	Töfta 10, 46791 Grästorp		070 7749693
Kuosmanen Annikki	Yhteys- henkilö	Sveav.10D, 73532 Surahammar		073 5599473
Mattila Eino ja Rauha	Aluevast. Dalarna	Klacklandet 12, 77071 Stjärnsund	eimattila73@ gmail.com	073 9881527
Liimatainen Väinö	Hall.jäs.	Hestra Ringv.5, lgh 1601, 50470 Borås	vaino.liimatainen @hotmail. com	073 8975991
Minkkinen Kalle	Hall.jäs.	Värsås, Stenbäck- en3, 54192 Skövde		070 8728509
Minkkinen Eeva-Liisa	emäntä	Risabäcken, Kungsryd 4700, 54192 Skövde		072 2537321
Ojala Olli	Yht.henk.	Edsviksv.15, 66331 Skoghall		054-513238
Pesonen Timo ja Tuula	Hall.jäs. tilintark.	Fornborgsv.59, 1413 Huddinge	timopesonen@ gmail.com tuulapesonen26@ gmail.com	076 9302853 073 5774281
Pälli Kerttu	Aluevast. Värmland	Laxgården 4A, 69151 Karlskoga		0586 56042
Lea Mats- son	Tilintark.	Idholmsv.38, 12747Skärholmen		070 2422538

Pankkitili

Sveriges Finskspråkiga Evangelisk-lutherska Folkmission

Nordean tili: 9960 3400415406

Plusgiro: 4 15 40

IBAN SE28 9500 0099 6034 0041 5406,
BIC NDEASESS

Maksuohje

Maksaessasi ole hyvä ja merkitse viestitietoihin maksun aihe tai tarkoitus, esimerkiksi: lahja, kuukausiuhri, tiili, lähetystyö, ruotsintyö, kiinteistö, kirjat, cd:t, lehdet, jäsenmaksu 150 kr., osallistumismaksu jne. Käytä vieressä olevaa pankkitiliä tai swish:iä
SWISH:123 192 52 39

Huom! Swedbankin tili lopetetaan tämän vuoden aikana. Rahaliikenne toimii yllä olevien tilien kautta.

Dataskyddsförordningen

Kanske har du sett förkortningen GDPR (General Data Protection Regulation). Det gäller en ny förordning om lagring av personuppgifter inom EU. Du som får denna vän brev och vår tidning finns i vårt adressregister med kompletta personuppgifter, genom att du har anmält dig till vårt nyhets /vän brev, eller har varit i kontakt med oss på annat sätt. Om du inte samtycker till att vi skickar tidningen "Ystävä" eller annat nyhetsmaterial i fortsättningen ber vi att du avbeställer genom att ringa till 070 5494114 eller genom att mejla till outi.syrjatie@gmail.com. Vår fullständiga register- och dataskyddsbeskrivningen kan hittas på nätet: <http://tinyurl.com/y5atzqnm>.

Tietosuoja-asetus

Olet ehkä nähnyt lyhenteen GDPR (General Data Protection Regulation). Lyhenne tarkoittaa uutta asetusta henkilötietojen käsittelystä EU:n alueella. Sinun, joka saat tämän kirjeen tai lehden, henkilötietosi ovat talletettuina osoiterekisteriimme sen tähden, että olet tilannut meidän uutiskirjeen tai lehden tai ollut yhteydessä kanssamme muutoin. Jos et halua, että lähetämme sinulle "Ystävä"-lehteä tai muuta uutismateriaalia tulevaisuudessa, pyydämme sinua soittamaan numeroon 070 5494114 tai lähettämään sähköpostia osoitteeseen outi.syrjatie@gmail.com, Täydellinen rekisteri- ja tietosuojaselosteemme löytyy netistä osoitteesta: <http://tinyurl.com/yyql2nm6>.

***'Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut. Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.'* Joh.1:9-14**